



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 64/05-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. júna 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť Ing. J. K., bytom B., zastúpenej advokátkou Mgr. I. M., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 55/95 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 55/95 p o r u š i l základné právo Ing. J. K., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ing. J. K. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava V p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Ing. J. K. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7 953 Sk (slovom sedemtisícdeväťstopäťdesiattri slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava V p o v i n n ý jej vyplatiť na účet advokátky Mgr. I. M., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 20. apríla 2005 č. k. I. ÚS 64/05-11 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. J. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 55/95 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. 1. Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka podala 24. marca 1995 na okresnom súde žalobu o zrušenie a vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“). V prvom roku podania žaloby sa konali štyri pojednávania, pričom žalovaný sa dostavil až na štvrté pojednávanie, na ktorom navrhol uzavretie dohody vo veci, ale k jej uzavretiu nedošlo. V roku 1996 bolo vo veci nariadených 6 pojednávanií, z ktorých sa odporca nedostavil na dve pojednávania, a súd prerokovával väčšinou otázky návrhov o tom, či označené veci patria do BSM. V roku 1998 sa uskutočnili tri pojednávania, v roku 1999 päť pojednávanií a v roku 2000 sa uskutočnili dve pojednávania, na ktorých sa opätovne riešil rozsah vecí patriacich do BSM. Do roku 2001 sa celkovo uskutočnilo 26 súdnych pojednávanií, z ktorých sa odporca neustanovil spolu na jedenástich z nich, a to

častokrát bez riadneho ospravedlnenia. V roku 2002 sa uskutočnili spolu dve pojednávania, pričom 24. júna 2002 sťažovateľka navrhla znaleckým dokazovaním určiť cenu vyporiadavanej nehnuteľnosti – rodinného domu. Odporca neustále sťažoval znalcovi vypracovať znalecký posudok tým, že maril účel ohliadky rodinného domu znalcom. Navyše, súdny znalec nesprávne stanovil všeobecnú cenu predmetnej nehnuteľnosti, preto bol odvolaný a súd odporučil vypracovať kontrolný znalecký posudok. Na pojednávaní konanom 18. decembra 2002 sťažovateľka poukazovala na neprimerane dlhú dobu konania. V roku 2003 súd nenariadil žiadne pojednávanie vo veci. V roku 2004 boli nariadené dve pojednávania. Ako vyplynulo z prílohy k sťažnosti, 18. mája 2004 podala sťažovateľka Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky a okresnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Dňa 22. septembra 2004 bolo sťažovateľke doručené odmietavé stanovisko predsedu okresného súdu, ktorý žiadne prieťahy v konaní nezistil.

Pojednávanie 31. januára 2005, na ktorom boli prezentované stanoviská účastníkov, okresný súd odročil na 14. február 2005, keď vyniesol rozsudok s tým, že doručenie rozsudku bude pre neprítomnosť sudkyne v neskoršom termíne.

Sťažovateľka vzhľadom na všetky skutočnosti uvádzané vo svojej sťažnosti je presvedčená, že v tejto veci nemôžu byť splnené podmienky na bezprieťahové konanie, počas celého konania bola aktívna a mala záujem o ukončenie sporu. Preto sťažovateľka navrhuje vydať toto rozhodnutie:

„Základné právo Ing. J. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené jej čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie jej veci v rozumnej a primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách v konaní pred Okresným súdom v Bratislave V sp. zn. 10 C 55/95 porušené bolo.

Prikazuje Okresnému súdu v Bratislave V v uvedenej veci konať.

Zakazuje Okresnému súdu v Bratislave V pokračovať v porušovaní uvedeného základného práva.

Priznáva Ing. J. K. finančné zadosťučinenie v sume 200.000,- Sk, ktoré je Slovenská republika v zastúpení Okresného súdu Bratislava V povinná zaplatiť navrhovateľke do 15 dní od doručenia rozhodnutia.

Priznáva Ing. J. K. trovy konania pre advokátku Mgr. I. M., pred Ústavným súdom SR a to náhradu trov konania vo výške 18 978 Sk (t. j. za písomné podania na súd § 10 ods. 1 a 6 z hodnoty veci 3 034 817 Sk Vyhlášky MS SR č. 586/2003 Z. z.).“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. D. S., listom z 24. mája 2005 sp. zn. Spr. 2029/05 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 16. júna 2005.

2. 1. Predseda okresného súdu popísal chronológiu úkonov súdu v danej veci a vo svojom vyjadrení uviedol nasledovné relevantné skutočnosti:

„Návrh na vysporiadanie BSM bol podaný na tunajší súd 24. 3. 1995. Zákonným sudcom bol JUDr. J. P. (...). V januári 2002 prebrala oddelenie 10 C JUDr. A. M. (...) z dôvodu odchodu JUDr. P. na krajský súd, a to v počte 388 nevybavených vecí, z toho bolo 315 nerozhodnutých. Menovaná zároveň dovybavovala agendu poručenskú v počte 110 nevybavených spisov. (...)

Pokiaľ ide o obsah sťažnosti navrhovateľky, je pravdou, že prieťahy v konaní boli spôsobené nečinnosťou odporcu, jeho nespoluprácou so súdom, najmä čo do sprístupnenia nehnuteľnosti – rodinného domu v L. znalcovi.

Subjektívne prieťahy zo strany zákonného sudcu JUDr. M. v konaní nie sú.

Pokiaľ ide o obsah sťažnosti čo do rozhodnutia vo veci samej, predsedovi súdu ako orgánu štátnej správy neprináleží zasahovať do procesných úkonov sudcu alebo do rozhodovania. Tieto časti sťažnosti sťažovateľka môže využiť v odvolaní voči rozsudku vo veci samej, čo i urobila.

Účastníkom do 25. 5. 2005 plynie lehota na podanie odvolania. Účastníci vo veci podali odvolanie, sú vyzvaní k zaplateniu súdneho poplatku. (...)

Zároveň Vám oznamujem, že netrváme na tom, aby sa o prijatej sťažnosti konalo ústne pojednávanie (§ 30 ods. 1 a 2 Zák. o ústavnom súde).“

2. 2. Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu uviedla, že:

„(...) Okresný súd po celé roky neuložil odporcovi poriadkovú pokutu za vytvárané ním prieťahy, ani iným spôsobom nemal snahu ho prinútiť byť vo veci činný, a preto si odporca dovoľoval neustále obštrukcie v konaní.

Súd od roku 1995 až do r. 2002 neustálil ani čiastočné vyporiadanie BSM, a preto celé konanie zo strany súdu ako napr. oceňovanie nehnuteľností v lehote 2,5 roka považujem za neospravedliteľné.

Na pojednávaniach som sa zúčastňovala pravidelne tak ja ako aj moji právni zástupcovia a svoju neúčast som vždy ospravedlnila iba z vážnych pracovných alebo zdravotných dôvodov.

Oznamujem Ústavnému súdu Slovenskej republiky, že netrvám, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie.

Zároveň by som chcela objasniť ústavnému súdu, že moja sociálna situácia od roku 2000 sa výrazným spôsobom zmenila, pretože už nie som schopná pracovať v trvalom pracovnom pomere, nakoľko som utrpela dňa 25. 9. 2000 dopravnú nehodu, nie z mojej viny. Vážne poranenia, ktoré zapríčinili moju čiastočnú invaliditu, teda trvalé následky s obmedzením cca na 50 %. Táto skutočnosť nevyhnutne ovplyvnila môj budúci život, a preto je skutočne tento súdny proces pre mňa veľmi vyčerpávajúci a to ešte s dôrazom na to, že mám pocit úplnej bezmocnosti v snahe na jeho rýchle ukončenie.

Tento stav doslova narúša moju vnútornú sféru a cítim sa už po 11 rokoch úplne vyčerpaná! (...)

Na základe uvedeného považujem za dôvodné, aby som požiadala aj o finančné zadosťučinenie v zmysle mojej podanej sťažnosti, ako aj za poskytnutie trov právneho zastúpenia pre moju advokátku, Mgr. I. M.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou

tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03).

II.

Z obsahu s'ťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 55/95:

Dňa 24. marca 1995 podala s'ťažovateľka na okresný súd návrh proti Ing. arch. V. N. (ďalej len „odporca“) na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 10 C 55/1995.

Dňa 18. apríla 1995 okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 6. jún 1995.

Dňa 15. mája 1995 s'ťažovateľka doručila súdu podanie, v ktorom oznámila ďalšiu adresu odporcu.

Dňa 6. júna 1995 odporca doručil okresnému súdu podanie, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, ktoré bolo nariadené na 6. jún 1995.

Dňa 6. júna 1995 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa odporca nedostavil, doručenie predvolania odporcu nebolo vykázané, preto bolo pojednávanie odročené na 18. júl 1995.

Dňa 18. júla 1995 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavil odporca, hoci doručenie bolo vykázané uložením na pošte, preto bolo pojednávanie odročené na 19. september 1995.

Dňa 19. septembra 1995 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, pričom predvolanie sa nepodarilo doručiť odporcovi, preto bolo pojednávanie odročené na 3. november 1995.

Dňa 27. septembra 1995 Obvodné oddelenie Policajného zboru B. oznámilo okresnému súdu, že dožiadanie vo veci doručenia predvolania a návrhu odporcovi bolo odoslané na Obvodné oddelenie Policajného zboru B.

Dňa 3. novembra 1995 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom s'ťažovateľka urobila čiastočné späťvzatie návrhu, pričom konanie v tejto časti žiadala zastaviť. Okresný

súd konanie v časti zastavil uznesením a pojednávanie odročil na 9. január 1996 s tým, že účastníci sa pokúsia dohodnúť.

Dňa 6. novembra 1995 Obvodné oddelenie Policajného zboru B. oznámilo okresnému súdu, že zásielka bola doručená manželke odporcu, ktorá uviedla, že zásielku odovzdá manželovi.

Dňa 15. novembra 1995 sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že napriek pokusu o uzavretie mimosúdneho zmiernu s odporcom k dohode nedošlo.

Dňa 30. novembra 1995 odporca oznámil okresnému súdu, že k dohode o BSM nedošlo.

Dňa 9. januára 1996 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavil odporca, jeho neprítomnosť ospravedlnila právna zástupkyňa a na návrh sťažovateľky okresný súd pojednávanie odročil na 13. február 1996.

Dňa 9. januára 1996 odporca doručil okresnému súdu návrh na vyporiadanie BSM, ktorý bol predložený na rokovanie sporových strán, avšak k dohode nedošlo.

Dňa 13. februára 1996 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa účastníci riadne a včas dostavili, a ktoré bolo odročené na 26. marec 1996 s tým, že účastníci založia do spisu doklady v zmysle svojich tvrdení na pojednávaní.

Dňa 26. marca 1996 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa účastníci riadne a včas dostavili, a ktoré bolo odročené na 17. máj 1996 s tým, že účastníci založia do spisu doklady v zmysle svojich tvrdení.

Dňa 17. mája 1996 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 26. júla 1996 okresný súd nariadil pojednávanie na 17. september 1996.

Dňa 12. septembra 1996 právny zástupca odporcu doručil okresnému súdu ospravedlnenie svojej neúčasti z dôvodu kolízie pojednávaní, ako aj neúčasti odporcu, ktorý je mimo republiky, na pojednávaní nariadenom na 17. september 1996.

Dňa 17. septembra 1996 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom právny zástupca odporcu ospravedlnil neúčasť svojho klienta a pojednávanie bolo odročené na 8. november 1996.

Dňa 3. októbra 1996 právny zástupca sťažovateľky telefonicky oznámil okresnému súdu, že sa nemôže zúčastniť nariadeného termínu pojednávania z dôvodu, že sa zúčastňuje školenia.

Dňa 3. októbra 1996 konajúci sudca zmenil nariadený termín pojednávania na 22. november 1996.

Dňa 22. novembra 1996 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa účastníci riadne a včas dostavili, pojednávanie bolo odročené na 11. február 1997.

Dňa 11. februára 1997 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 25. marec 1997 za účelom vypočutia odporcu, svedkov a predloženia účtovnej evidencie a peňažného denníka k položkám, ktoré boli zaprotokolované.

Dňa 24. marca 1997 svedok Ing. E. F. doručil súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávani, ktoré bolo nariadené na 25. marec 1997.

Dňa 25. marca 1997 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavili svedkovia, pričom len u jedného z nich bolo vykázané doručenie, pojednávanie bolo odročené na 30. máj 1997.

Dňa 29. mája 1997 svedok Ing. E. F. doručil súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávani, ktoré bolo nariadené na 30. máj 1997.

Dňa 30. mája 1997 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavil odporca a svedkovia, pojednávanie bolo odročené na 25. júl 1997.

Dňa 25. júla 1997 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavili svedkovia, pričom súdu sa nevrátili doručenky, neprítomnosť odporcu ospravedlnil jeho právny zástupca, pojednávanie bolo odročené na 3. október 1997.

Dňa 2. októbra 1997 právny zástupca odporcu doručil okresnému súdu ospravedlnenie svojej neúčasti z dôvodu kolízie pojednávani, ako aj neúčasti odporcu z dôvodu jeho pracovných povinností na pojednávani nariadenom na 3. október 1997.

Dňa 3. októbra 1997 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavili účastníci, pričom právny zástupca sťažovateľky ospravedlnil jej neúčast', pojednávanie bolo odročené na 14. november 1997.

Dňa 28. októbra 1997 svedok Ing. J. J. doručil okresnému súdu žiadosť, aby nebol predvolávaný ako svedok v tejto veci.

Dňa 14. novembra 1997 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavili svedkovia, ktorým bola uložená poriadková pokuta vo výške 2 000 Sk každému a pojednávanie bolo odročené na 6. február 1998.

Dňa 6. februára 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavila sťažovateľka, pričom doručenie predvolania bolo vykázané a svedok V., u ktorého doručenie predvolania nebolo vykázané, dodatočne sa dostavil právny zástupca sťažovateľky, pojednávanie bolo odročené na 24. marec 1998 s tým, že bude predvolaný svedok V. a účastníci navrhnú doplnenie dokazovania do troch dní.

Dňa 16. februára 1998 sťažovateľka doručila súdu návrh na doplnenie dokazovania.

Dňa 9. marca 1998 konajúci sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala odporcu, aby predložil súdu jednotlivé doklady a aby dožiadala S. s., a. s. (ďalej len „SLSP“), o zaslanie výšky stavu na účtoch v lehote 7 dní.

Dňa 24. marca 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom neprítomnosť sťažovateľky ospravedlnil jej právny zástupca, ďalej sa nedostavil svedok V., pojednávanie bolo odročené na 2. jún 1998 s tým, že budú predvolaní sťažovateľka a svedok V.

Dňa 31. marca 1998 odporca doručil súdu dôkazy a návrh na doplnenie dokazovania.

Dňa 22. apríla 1988 SLSP doručila súdu žiadosť o upresnenie údajov za účelom poskytnutia vyžiadaných stavov účtov.

Dňa 30. apríla 1998 odporca doručil súdu prehlásenie o darovaní vecí.

Dňa 14. mája 1998 konajúci sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyžiadala od Okresného súdu Bratislava IV dedičský spis nebohého S., požiadala SLSP o oznámenie stavov účtov a Bytové družstvo P. o zaslanie zostatkovej hodnoty členského podielu.

Dňa 25. mája 1998 Bytové družstvo P. doručilo súdu vyžiadané oznámenie o zostatkovej hodnote členského podielu.

Dňa 2. júna 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom neprítomnosť odporcu ospravedlnila jeho právna zástupkyňa, svedok V. sa nedostavil a nemal ani vykázané doručenie predvolania, pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu predvolania svedkov a doručenia vyžiadaných oznámení.

Dňa 8. júna 1998 SLSP oznámila súdu vyžiadané údaje.

Dňa 15. júna 1998 SLSP doručila súdu faktúru za podanie správy o obratoch na účtoch odporcu.

Dňa 21. septembra 1998 súd vydal uznesenie č. k. 10 C 55/95-128, ktorým úpravou dal učitárni pokyn, aby vyplatila faktúru SLSP.

Dňa 25. októbra 1998 sťažovateľka doručila súdu žiadosť o vytýčenie pojednávania vo veci.

Dňa 28. januára 1999 súd nariadil pojednávanie na 18. marec 1999.

Dňa 1. marca 1999 právny zástupca odporcu doručil súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu pobytu v zahraničí a požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu, že odporca nesúhlasí so zastupovaním iným advokátom.

Dňa 18. marca 1999 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavil odporca, súd pojednávanie odročil na neurčito.

Dňa 21. apríla 1999 súd nariadil pojednávanie na 1. jún 1999.

Dňa 1. júna 1999 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavil svedok V., ktorý mal vykázané doručenie, súd uložil svedkovi V. poriadkovú pokutu vo výške 5 000 Sk, pojednávanie bolo odročené na 1. júl 1999 s tým, že odporca doloží do spisu doklady do 3 dní a budú predvolaní svedkovia V. a P.

Dňa 8. júna 1999 odporca doručil súdu fotokópiu inventárnej karty k motorovému vozidlu.

Dňa 10. júna 1999 odporca doručil súdu prehlásenie svedka P.

Dňa 1. júla 1999 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 28. september 1999 s tým, že účastníci si pripraví prednesy ohľadne kníh.

Dňa 27. septembra 1999 právny zástupca odporcu faxovou správou doručil súdu ospravedlnenie svojej neúčasti z dôvodu práceneschopnosti a neúčasti žalovaného na pojednávaní z dôvodu pobytu v zahraničí a požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu, že odporca nesúhlasí so zastupovaním iným advokátom.

Dňa 28. septembra 1999 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 4. november 1999.

Dňa 29. septembra 1999 právny zástupca odporcu doručil súdu originál svojho ospravedlnenia.

Dňa 4. novembra 1999 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavil odporca, doručenie nebolo vykázané, pojednávanie bolo preto odročené na 8. február 2000.

Dňa 8. februára 2000 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že odporca zašle súdu stanovisko k vyporiadavaným knihám a rozpis prác na dome vykonaných po rozvode.

Dňa 24. februára 2000 odporca doručil súdu rozpis prác vykonaných na rodinnom dome po rozvode.

Dňa 13. októbra 2000 doručil žalovaný plnú moc pre nového právneho zástupcu.

Dňa 21. septembra 2001 právny zástupca sťažovateľky doručil súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní z dôvodu vojenského cvičenia a neúčasti sťažovateľky na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti a požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu, že nesúhlasí s jeho konaním v jeho neprítomnosti.

Dňa 27. septembra 2001 sa uskutočnilo o veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 9. apríla 2002 súd nariadil pojednávanie na 24. jún 2002.

Dňa 12. júna 2002 právny zástupca sťažovateľky oznámil súdu, že došlo k vypovedaniu plnomocenstva.

Dňa 24. júna 2002 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavil odporca ani jeho právny zástupca, predvolanie vykázané nebolo, pojednávanie bolo odročené na 21. október 2002 s tým, že súd si vyžiadal ďalšie listiny.

Dňa 22. júla 2002 Okresný úrad B. doručil súdu vyžiadané kolaudačné rozhodnutie.

Dňa 5. septembra 2002 odporca doručil súdu svoje vyjadrenie k veciam patriacim do BSM.

Dňa 8. októbra 2002 konajúca sudkyňa zmenila termín pojednávania na 18. december 2002.

Dňa 18. decembra 2002 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom neúčasť odporcu bola ospravedlnená jeho právnym zástupcom a pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že bude nariadené znalecké dokazovanie a dokazovanie stavu splatenia úverov.

Dňa 3. februára 2003 sťažovateľka doručila súdu žiadosť zúčastniť sa ohliadky rodinného domu a zároveň namietala zaujatosť konzultanta Ing. H., ktorý je priateľom odporcu.

Dňa 22. apríla 2003 súd vydal uznesenie č. k. 10 C 55/95-141, ktorým ustanovil znalca Ing. H. na ocenenie stavby rodinného domu.

Dňa 9. júla 2003 sťažovateľka doručila súdu stanovisko k súpisu prác, ktoré vykonal odporca na rodinnom dome po rozvode.

Dňa 26. novembra 2003 sťažovateľka doručila súdu námietky proti osobe znalca a spôsobu vykonania ohliadky predmetného rodinného domu.

Dňa 16. decembra 2003 znalec doručil súdu znalecký posudok a vyúčtovanie odmeny za znalecký posudok č. 55/2003.

Dňa 7. januára 2004 konajúca sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby doručila účastníkom znalecký posudok č. 55/2003, vyzvala účastníkov, aby oznámili súdu čísla účtov, na ktorých mali uložené spoločné úspory a podnikateľské financie, a nariadila pojednávanie na 16. február 2004.

Dňa 12. januára 2004 súd vydal uznesenie č. k. 10 C 55/95–192, ktorým priznal znalcovi odmenu.

Dňa 29. januára 2004 sťažovateľka doručila súdu oznámenie čísiel účtov a stav splatenia pôžičiek.

Dňa 6. februára 2004 sťažovateľka doručila súdu návrh na nepriznanie znalečného znalcovi z dôvodu závažných pochybení a nepresností.

Dňa 16. februára 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že bude vykonané kontrolné znalecké dokazovanie ohľadne posudku na rodinný dom.

Dňa 27. februára 2004 sťažovateľka doručila súdu zoznam hnutelných vecí patriacich do BSM.

Dňa 8. marca 2004 odporca oznámil súdu, že sa nemôže vyjadriť k hnutelným veciam patriacim do BSM a zostatky úverov k 3. marcu 2004

Dňa 9. marca 2004 konajúca sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala odporcu, aby oznámil súdu zostatok úveru ku dňu právoplatnosti rozvodu a uviedol, kto splácal úver pred a po rozvode v lehote 15 dní.

Dňa 15. marca 2004 konajúca sudkyňa predložila spis znaleckej komisii a požiadala o preskúmanie znaleckého posudku.

Dňa 15. marca 2004 sťažovateľka oznámila súdu stav úverových účtov ku dňu právoplatnosti rozvodu.

Dňa 30. marca 2004 Krajský súd v Bratislave vrátil spis súdu, pretože nebol pripojený sprievodný list, z ktorého by vyplýval účel predloženia spisu znaleckej komisii a ani telefonicky nebolo možné tento účel zistiť.

Dňa 17. mája 2004 znalecká komisia doručila súdu odpoveď na dožiadanie o preskúmanie znaleckého posudku.

Dňa 18. mája 2004 sťažovateľka doručila Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky podanie, v ktorom upozornila na prieťahy v konaní sp. zn. 10 C 55/95

Dňa 26. mája 2004 súd vydal uznesenia č. k. 10 C 55/95–241, 10 C 55/95–243, 10 C 55/95–245, 10 C 55/95–246, 10 C 55/95–248, 10 C 55/95–249, ktorými nariadil znalecké dokazovanie vo veci.

Dňa 23. júna 2004 sťažovateľka doručila súdu podanie, v ktorom upozornila na nesprávnosť v uznesení č. k. 10 C 55/95-241 a 10 C 55/95–248.

Dňa 24. júna 2004 sťažovateľka doručila súdu vyjadrenie k nariadenému znaleckému dokazovaniu znalcom z odboru oceňovania nehnuteľností.

Dňa 28. júna 2004 sťažovateľka zložila preddavok na znalecké dokazovanie.

Dňa 29. júna 2004 sťažovateľka doručila súdu rekapituláciu výdavkov spojených s užívaním družstevného bytu.

Dňa 2 júla 2004 znalec Ing. O. doručil súdu vyúčtovanie znalečného a znalecký posudok č. 10/2004.

Dňa 9. júla 2004 znalec Ing. G. doručil súdu vyúčtovanie znalečného a znalecký posudok č. 15/2004

Dňa 13. júla 2004 znalec Ing. M. doručil súdu vyúčtovanie znalečného a znalecký posudok č.11/2004.

Dňa 14. júla 2004 znalec Ing. K. doručil súdu vyúčtovanie znalečného a znalecký posudok č. 24/2004.

Dňa 16. júla 2004 znalec Ing. B. ustanovený uznesením č. k. 10 C 55/95-246 doručil súdu žiadosť o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku do 18. augusta 2004.

Dňa 14. júla 2004 súd vydal uznesenie č. k. 10 C 55/95-345, ktorým uložil znalcovi vrátiť znalečné za vypracovanie znaleckého posudku č. 55/2002.

Dňa 14. júla 2004 konajúca sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby vyžiadala oznámenia od obchodných spoločností, a to Z. e., a. s., B. v. s., a. s., a S. p. p.

Dňa 28. júla 2004 obchodná spoločnosť – Z. e., a. s., predložila súdu vyžiadajú historiu odberného miesta elektriny P.

Dňa 29. júla 2004 obchodná spoločnosť – B. v. s., a. s., predložila súdu vyžiadajú výpis histórie odberu z odberného miesta P.

Dňa 30. júla 2004 konajúca sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn na nariadenie pojednávania na 10. september 2004 a vyzvala účastníkov, aby na pojednávaní predložili všetky dostupné materiály týkajúce sa vykonaných prác na rodinnom dome do rozvodu a pripravili svoje vyjadrenia k tomuto dokazovaniu.

Dňa 4. augusta 2004 znalec ustanovený uznesením č. k. 10 C 55/95-246 oznámil súdu, že nemôže vypracovať znalecký posudok, pretože odporca je do 14. augusta 2004 v zahraničí, v podkladoch nevyhnutných na vypracovanie znaleckého posudku sú značné nezrovnalosti a kolaudačné rozhodnutie k predmetnej stavbe bolo zrušené.

Dňa 5. augusta 2004 sťažovateľka doručila súdu vyjadrenie k úlohám predloženým na termín pojednávania 10. septembra 2004.

Dňa 9. augusta 2004 znalec doručil súdu odvolanie proti uzneseniu súdu o vrátení znalečného.

Dňa 9. augusta 2004 sťažovateľka doručila súdu potvrdenie o trovách znaleckého dokazovania.

Dňa 12. augusta 2004 obchodná spoločnosť – S. p. p., a. s., oznámil súdu vyžiadané skutočnosti o odbere plynu z odberného miesta P.

Dňa 24. augusta 2004 súd vydal opravné uznesenie č. k. 10 C 55/95-396 k uzneseniu č. k. 10 C 55/95-246.

Dňa 10. septembra 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom neúčast' odporcu ospravedlnil jeho právny zástupca, pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že súd vyčká na podanie znaleckého posudku Ing. B., bude urgovaný znalec K. pod hrozbou poriadkovej pokuty 5 000 Sk a vyzvaný odporca, aby poskytol podklady znalcovi.

Dňa 21. septembra 2004 súd telefonicky urgoval znalca, aby vypracoval posudok, v tento deň znalec prevzal spis.

Dňa 6. októbra 2004 odporca doručil súdu svoje vyjadrenie k znaleckým posudkom.

Dňa 14. októbra 2004 znalec JUDr. K. doručil súdu písomnosť, v ktorej oznámil stav vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 4. októbra 2004 znalec Ing. B. osobne oznámil súdu stav znaleckého dokazovania a požiadal o predĺženie lehoty do 30. októbra 2004.

Dňa 4. novembra 2004 znalec JUDr. K. oznámil súdu, že znalecký posudok predloží 8. novembra 2004.

Dňa 9. novembra 2004 bol súdu doručený znalecký posudok č. 10/2004 o určenie zostatkovej hodnoty hnutelných vecí.

Dňa 16. novembra 2004 bol súdu doručený znalecký posudok č. 26/2004 o určení ceny rodinného domu.

Dňa 16. novembra 2004 bol súdu doručený znalecký posudok znalca Ing. B. č. 24/2004 o určení ceny rodinného domu.

Dňa 2. decembra 2004 sťažovateľka doručila súdu svoje vyjadrenie k znaleckému posudku o určení ceny rodinného domu a návrh na vyporiadanie tejto nehnuteľnosti.

Dňa 6. decembra 2004 konajúca sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn na nariadenie pojednávania na 31. január 2005 a zaslanie prípisu účastníkom, aby na tomto pojednávaní preukázali stav zostatku úverov a kto ich spláca.

Dňa 6. decembra 2004 súd vydal uznesenie č. k. 10 C 55/95-548, ktorým ustanovil Ing. H. za znalca na vypracovanie znaleckého posudku o určenie hodnoty bytu v B.

Dňa 9. decembra 2004 znalec Ing. B. doručil súdu vyúčtovanie svojej odmeny a svoj znalecký posudok č. 29/2004 o určenie ceny rodinného domu.

Dňa 23. decembra 2004 znalec Ing. H. doručil súdu žiadosť o upresnenie úlohy znalca.

Dňa 19. januára 2005 znalec Ing. H. doručil súdu znalecký posudok č. 003/2005 o určení hodnoty bytu v B.

Dňa 30. januára 2005 sťažovateľka oznámila súdu vyžiadané skutočnosti o splácaní úverov.

Dňa 31. januára 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 14. február 2005 s tým, že súd sa musí oboznámiť s doloženými listinami a spisom vzťahujúcim sa k zrušeniu spoločného nájmu bytu účastníkov konania.

Dňa 4. februára 2005 sťažovateľka doručila súdu námietky proti vykonávaniu dokazovania.

Dňa 9. februára 2005 žalovaný doručil súdu doplnenie svojho stanoviska.

Dňa 14. februára 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom súd vyniesol rozsudok č. k. 10 C 55/958-771.

Dňa 14. februára 2005 vydal súd uznesenia č. k. 10 C 55/95-770a, 10 C 55/95-770b a 10 C 55/95-770c, 10 C 55/95-770d, 10 C 55/95-770e, 10 C 55/95-770f, 10 C 55/95-770g, 10 C 55/95-770h, ktorými priznal znalcom Ing. H., Ing. B., JUDr. K., Ing. K., Ing. M., Ing. O. a Ing. G. znalečné.

Dňa 28. apríla 2005 podal znalec Ing. H. odvolanie proti uzneseniu o priznaní znalečného.

Dňa 5. mája 2005 sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu o priznaní odmeny znalcovi Ing. H.

Dňa 20. mája 2005 odporca podal odvolanie proti rozsudku vo veci č. k. 10 C 55/95-771.

Dňa 20. mája 2005 sťažovateľka doručila súdu svoje odvolanie proti rozsudku č. k. 10 C 55/95-771.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o vyporiadanie BSM vedenom pod sp. zn. 10 C 55/95, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako navrhovateľka, došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o zrušení a vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov môže predstavovať

určitý stupeň zložitosti súvisiaci s určovaním jeho hodnoty, v danom prípade viacerými znaleckými posudkami. Doterajší desaťročný priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci. Táto dĺžka konania je celkom zjavne neprimeraná.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci opakovane bezdôvodne nečinný, a to konkrétne od 15. júna 1998 do 28. januára 1999 (šesť mesiacov), od 24. februára 2000 do 27. septembra 2001 (minimálne osemnásť mesiacov) a od 27. septembra 2001 do 9. apríla 2002 (šesť mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas najmenej dvoch rokov a šiestich mesiacov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Samé osebe by však tieto nečinnosti neznamenali aj porušenie označených základných práv sťažovateľky, pretože okresný súd vykonal vo veci značné množstvo pojednávaní a napokon už rozhodol vo veci samej, teda ústavný súd neprehliadol snahu okresného súdu o odstránenie právnej neistoty sťažovateľov v napadnutom konaní. Uvedená nečinnosť okresného súdu však nadobudla charakter zbytočných priet'ahov najmä podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v kontexte neprimerane dlhého, desaťročného konania okresného súdu v danej veci. Vzhľadom na uvedenú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitou veci ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu. Obranu okresného súdu, podľa ktorého „*subjektívne priet'ahy zo strany zákonného sudcu JUDr. M. v konaní nie sú. (...) prebrala oddelenie 10 C (...) z dôvodu odchodu JUDr. P. na krajský súd, a to v počte 388 nevybavených vecí, z toho bolo 315 nerozhodnutých. Menovaná zároveň dovybavovala agendu poručenskú v počte 110 nevybavených spisov (...)*“, nemožno akceptovať. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že

ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedu okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. Pretože vo veci sťažovateľky okresný súd rozsudkom zo 14. februára 2005 č. k. 10 C 55/958-771 vo veci rozhodol, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä vzhľadom na opakovanú bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu považuje za primerané vo výške 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťúčinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 7 953 Sk z dôvodu trov jej právneho zastúpenia.

Náhrada sa priznala za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti zo 4. marca 2005 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu zo 16. júna 2005). Za tri úkony vykonané v roku 2005 patrí odmena v sume trikrát po 2 501 Sk a k tomu trikrát náhrada režijného paušálu po 150 Sk [§ 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 20 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb], preto trov právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkom sumu 7 953 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 2005